

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL DOBROGEAN

За 1... В...
За 6 месеца... лей.
„Glasul Dobrogean“
str. „Pr. Elisabeta“ No. 4 — Bazargic
Telefon: No. 138

Organ al Minorității Bulgare
din Romania
ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО
ОТЪ РУМЪНИЯ

Да съжителствуваме БРАТСКИ!

Спирамъ се на една фраза отъ вчерашната уводна статия въ столичния ежедневицик „Универсул“.

„Ние имаме горещото желание да живѣемъ въ пълно разбирателство съ нашитѣ малцинства. За тази целъ дълъгъ се налага на всѣки румънецъ, който има по-голямъ контактъ съ тяхъ да направи всичко възможно, за да имъ вдѣне доверие еднакво отъ индивидуално гледище и къмъ отечеството имъ“.

Разбираме хубавитѣ чувства и здравата държавническа мисль на редактора на „Универсул“. Бързаме да му отговоримъ съ искрената декларация, че и ние, румънскитѣ граждани отъ български произходъ, се въодушевяваме отъ копнежа да се чувствуваме като у дома си въ страната, въ чийто предѣли живѣемъ.

За тази целъ първото условие е, обаче, да рухнатъ леданитѣ стени, които раздѣлятъ съжителстващитѣ два народности елемента. Агъзи стени могатъ да изчезнатъ само подъ палищитѣ лъчи на доверието, на взаимното и взаимната любовъ.

Кого ползватъ обидитѣ, враждуванията и огази

ненавистъ, чийто извори се таятъ въ дебритѣ на скрититѣ нагласявания?

Който се изключва отъ това ни становище не е отъ нашето семейство и не може да бжде критерий, по който да се суди за поведението на жителитѣ — българи!

— Срока за доставка безъ такси и безъ мито на всѣкакви земеделски машини: харманки, трактори и сѣялки „Original Meliorat“ се продължи до 1 септемврий 1938. Всѣки може да ангажира горнитѣ машини съ една малка предплата при главния представителъ за Добружа Стефанъ П. Сминовъ, желѣзарски магазинъ, ул. И. Г. Дука 44 — Bazargic. Доставкитѣ се правятъ при поискване. 117—

— Редовно се сервира най-кусното въ града ни КИСЕЛО МЛЪКО при Драгой Демировъ, ресторанта въ ул. Чикадо до префектурата.

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

Гържеството въ Букурещъ

На 3 т. м. въ легационната църква „Св. св. Кирилъ и Методий“ отъ столицата се отслужи молебень по случай шейсетъ годишнината отъ освободението на България и подписването на Санъ Стефанския миренъ договоръ.

Въ църквата присѣдстваха г-да Сава Кировъ, пълномощния министъръ на България въ Букурещъ; Чоповъ, съветникъ при ле-

гацията, полковникъ Гроздановъ, воененъ аташе, Аврамовъ, първи секретаръ, Георгиевъ, II секретаръ, Главичевъ, канцлеръ, Пейковъ, аташе по печата и секретара Т. Добревъ.

Преди да започне молебствието свещеникъ Григоръ Александровъ държа прочувствено слово. Въ една рѣдка художествена форма отецъ изтъкна гиганскитѣ усилия на единъ народъ

Изборитѣ въ Бълга- рия

София — Проведенитѣ на 7 т. м. законодателни избори — въ Шуменска и Страно-загорски области — минали въ рѣленъ редъ и спокойствие. Никжде не е отбелязанъ никакъвъ инцидентъ. Поради гласуването и на женитѣ — въ България за първи пътъ гласуватъ женитѣ въ законодателни избори — гласуването е продължило повече отъ опредѣления законенъ часъ.

Въ Шуменската област политиката на правителството взема 8 мѣста, а оппозиция 2. Въ Страно-загорска област — правителството 9, оппозицията 3 и 1 независимъ (проф. Петко Стайновъ, Казанлъкъ).

На 17 т. м. ще се произведатъ изборитѣ въ Плевенско и Бургаско, а на 20 т. м. въ Врачанско и Пловдивско.

Конференцитѣ за разоръженята днесъ нѣматъ значение

Съобщаватъ отъ Вашингтонъ: че американскиятъ министъръ на външнитѣ работи е заявилъ на представителитѣ на печата, какво, Съединенитѣ щати сж готови да преговорятъ за ограничаване разоръжение на народитѣ, но при днешното международно положение, нѣмало никакви изгледи за успѣха на такава конференция и че конференцитѣ за разоръжаване днесъ нѣматъ никакво значение.

да се брани отъ посегателството на петъ въкозното робство, увѣчани съ величавата епоха на възрожденето. Съ силни и внушителни думи свещ. Александъръ изтъкна значението на празника. Трепетъ на възторгъ обзвѣ присѣдстващитѣ въ историческата църква.

Службата бѣше придружена отъ великолепия хоръ подъ ръководството на тѣй заслужилия ревностенъ деятелъ г. Христовъ.

Малко безгрижие!

До преди известно време бѣше на мода да се поканватъ познати и приятели на „чай“. Разбира се на „чай“ никакъвъ чай не се пиеше.

Сега е на мода да се поканватъ на „радио“.

Безстѣнние, това е по-хубаво, полезно и по-забавно, са-

мо, че тукъ женитѣ иматъ друго мнение, и иматъ право. Ще речете защо. Защото на „чай“ тѣ иматъ думата по всички въпроси, а на „радио“ — само радиото говори, не могатъ да взематъ думата и буквално скучатъ!.

„СКАКАЛЦИ“ на букурещката сцена

Театралната група при Българското Културно Обществото отъ Букурещъ представи на 20 февруарий т. г. комедията „Скакалци“ отъ Ст. Д. Костовъ.

Възхителнитѣ усилия на ръководителя на групата г. г. Тодоръ Добревъ и на неговитѣ ревностни сътрудници — пената български студенти, се увенчаха съ рѣдкитѣ успѣхи, щедро подчертанъ отъ възторженитѣ подобрения на зрителитѣ. Трѣбна да подчертаемъ, че за пръвъ пътъ малки салонъ при българското училище отъ Букурещъ е билъ така препълванъ, радвайки се на посещението на всичко, което възлчва като по-прекрасно българската колония отъ столицата.

Малко преди влизането на залата въ салона влѣзе г. Сава Кировъ, пълномощния министъръ на България въ Букурещъ, придруженъ отъ съветника при легация г. Чоповъ и всички членове на посолството.

Малката сцена представлява сѣга, чийто справедливъ декоръ създаде още отъ начало художествена плейза, тѣй напрегнато подържана отъ непринудената и хармонична игра на възхителнитѣ любители.

Действието се развива въ естествената прагматика на интригата, държейки въ увлечено съзерцание публиката.

Г-нъ Тодоръ Добревъ даде пътъ на ревизора Яначковъ въ ролята на когото играеше. Ние не рѣдко сме се възхищавали отъ играта на тѣй енергичния ни сънародникъ отъ столицата, но този пътъ той категорично изтъкна данни и възможности на артистъ съ несъмненъ художественъ размахъ.

Г-ца Сийка Атанасова въ

тѣй неблагоприятната роля на Бистра успѣ да надвие влиянието на собственото си амплуа, създавайки живия типъ на жената на фабриканта.

Съ необикновено улаченъ похватъ, който създаде низъ отъ хубави моменти, г-нъ Г. Памукчиевъ изнесе великолепно две рѣлки: на члена отъ комисията Лисичковъ и руския бѣжанецъ Димитри.

Добре бѣха г-жа Султана Каули въ ролята на жената на ревизора Яначковъ и г-цятъ Ванушка Бояджиева (бѣба Йонка) и Елена Иванова (служивата Мария). Останалитѣ действующи лица се застъпиха отъ г. г. И. Каули, П. Бояджиевъ, В. Маличевъ, П. Петковъ и Ф. Пешевъ и г-ца Търпена Темелкова.

Представлението бѣше придружено съ свѣтлинни ефекти, дълго из двамата предавани съратници г. г. Любенъ Максимовъ и Славчо Ивановъ, които въ ограничения обсега на възможности, що предлага малката сцена, успѣха да дадатъ единъ правдивъ релефъ на положението въ нѣколко момента.

Познавайки неминуемитѣ трудности, които следватъ всѣка подобна инициатива въ Букурещъ и виждайки възхителнитѣ резултати, плодъ на героически усилия обяснима е нашата гореща и възторжена сърдечностъ, съ която поздравяваме достижитѣ радатели за преуспѣха на родното сценично дѣло въ столицата.

Л. С.

Отъ Римъ съобщаватъ, че понастоящемъ пзпата приготвялъ една филмъ, съ която апелира въ човечеството да се обърватъ противъ комунизма.

НОВОТО ПРАВИЛО по което ще стават облаганията на търговците и индустриалците

Министерството на финансите е определило коефициента на доходност в търговските и индустриални предприятия за 1938—39 год. както следва:

35 на сто от оборотната сума (cifra afacerei) на спиртните ф-ки.

25 на сто от оборотната сума на аптеките.

25 на сто — на складовете за дърва за горене, социалнонадежните фабрики, търговията с килими и бижутерийните магазини.

12 на сто търговците житари на дребно, фабриките за салами, експлоатациите на чакъл и пясък.

15 на сто — кръчмите, хотелите, ресторантите, дрогерите, бояджийниците, керестеджии, конфекции, петролът, стъклария, химически узини.

13 на сто рафинариите за петрол.

12 на сто месарите, колониалните магазини, книжарите, житарите и дърварите на едро, керамичните фабрики.

11 на сто сладкарниците.

10 на сто търговците на добитък, хранителни продукти. Желѝзария, манифактура, текстилни, автомобилни варници, мелници, кожарски фабрики, маселобойни, печатници, износители на храни и експлоататори на гори.

8 на сто предприемачите строители, хлѝбарниците, табачниците, търговците на едро сь спиртни напитки.

5 на сто колонизала на едро и брашнените складове

4 на сто агентурите и комисионерите.

3 на сто архитектите и захарните депозити.

Анонимните дружества сж изключени за тѝзи коефициенти.

Така установените коефициенти сж минимални и ще се вземат под внимание за бъдещите облагания.

По-ниско от тѝзи проценти могат да се правят само сь особена мотивировка, в известни случаи.

Голѝмото дѝло в Москва

Вестниците обстойно се занимават с дѝлото, против Рикевъ, Ягода, Раковски и други, обвинени в саботаж и предателство, подчертавайки, че признанията дадени от обвинените били насилствено изтрѝгнати.

Цѝлият европейски печат се занимава с това дѝло.

Действително, то представлява голѝм интерес, тѝй като обвинените сж лица сь свѝтвна известност и сж били най-голѝмите строители на болшевишка Русия.

Братоубийствената война в Испания коства 2.000.000 човѝшки жертви

Агенция „Стефани“ съобщава, че братоубийствената война в Испания, която още продължава сь ожесточение, до днес е дала 2.000.000 човѝшки жертви от двете страни.

В национална Испания, от 1 март т. г., била основана специална женска служба, в която се записвали всички испанки 17—35 год. възраст, които се разпредѝляли вь болниците и уреджанията.

Гр. Барселона билъ четирп пѝти бомбардиранъ отъ националистическата авиация.

нето на осьта Рамъ-Берлинъ; ни дума за сближение, до като демократичните държави продължаватъ да сътрудничатъ сь Съветска Русия“.

Вь Германия се сѝрва, че тия искания ще бъдатъ приети отъ английското правителство.

Маскарадъ

Карнавалската седмица мина. По тоя случай трѝбваше да кажемъ нѝколко думи, но по известни наши съображения замѝлахме:

На въпроса: обичаятъ си е обичай. Той трѝбва да се следва, да се предава отъ поколения на поколения. Но трѝбва ли да се свѝтотатствува?

Ние видѝхме натѝтъ хубави народни носии да се показватъ като пошѝщице. Видѝхме какъ „кукеритъ“ единъ презъ други се надпреварватъ да бждатъ по-смѝшни и „оригинални“ вь живописните и скжпи дрехи на своите бащи и дѝди, тѝй грижливо скжтани отъ старческитъ ръце...

На други мѝста, тамъ където модерното е прогонило народното, националните носии се носятъ вь тържествени случаи, като гордостъ. У насъ — обратното.

Това е непростимо. Нашата младежъ трѝбва да знае да цени своето и да пази старините като очитъ си. За да се маскираш може да намѝришъ други дрехи. На край: вь едно близка село, където народните носии още се пазятъ, младежите се маскирали вь граждански (модерни) дрехи: сь бомбе и царвули!.

Маскарадъ!

Юл.

Д-ръ Д. НОВАЧЕВЪ

бившъ екстернъ вь университетскитъ
клиники вь Букурѝщъ,

СПЕЦИАЛИЗИРАЛЪ ВЪ ПАРИЖЪ

вь болницата Некеръ, като мониторъ, по
урология и радиология

Приема болни вь медицинския си кабинетъ — Базарджикъ, ул. „Р. Каролъ“ 16, вь центъра на града, срещу аптека Лагара

Кабинета е снабденъ сь: рѝонтгеновъ апаратъ, диатермия, ултра-виолетови и инфра-червени лѝчи. Изкуственъ пневмоторакс за грѝдоболни

Бюро „Е-Х-О“ — Варна

(България) Финни европейски детски играчки, миниа-
тюри, разни украшения, фигури, фойерверки и др.

Всичко доставено направо отъ самите фабрики на
много низки цени при БЮРО „Е-Х-О“ ул. „6 септем-
врий“ № 8, срещу църквата „Св. Никола“.

109 — 1

Чети „Добруд. гласъ“

ВЪЗМОЖНО ЛИСБЛИЖЕНИЕТО между Германия и Англия

Отношенията между Германия и Англия презъ последно време представляватъ особено внимание и отъ тѝхния ходъ до голѝма степенъ зависи свѝт. миръ.

Споредъ едно съобщение отъ Лондонъ, германскиятъ м-ръ на външните работи, г. Фонъ Рибентропъ, скоро ще посети британската столица и ще пред-

стави искането на Германия на г. Чемберленъ. Споредъ горното съобщение, германските искания може да се резюмиратъ както следва:

— „Възвръщане на отнетитъ германски колонии; договоръ за англо-германския печатъ, пѝмбисцитъ вь Австрия; закрепва-

СМѝСЕНА КУШИЯ

Бѝше това отдавна — вь епохата на черните гологани — когато хората живѝхъ по-полека и нѝмаше нито тренъ, нито аероплани и автомобили, та да се събира всеки денъ цѝла Европа на конференции или олимпиади.

Бѝше къмъ края на май, когато слънцето започва да пече Добруджа сь меракъ, споредъ както бѝше установилъ единъ шопъ преди двадесетина години.

Часътъ бѝше едва 8 сутринята, но селото Горица се бѝше напекло вече здравата и жива душа не се мѝркаше по тритъ му улици, обрасли сь буйна, зелена трева.

Само на къшката на единст-

веното нафене — кръчма — бакалница — манифактура и аптека седѝха чорбаджи Минчо и даскал Славковъ и се разговаряха. Чорбаджи Минчо бѝше кръстосалъ крака по турски и току въртѝше дебелите като палеца си цигари отъ голѝма смоляна табакера. Даскала, босъ вь габровски емени, бѝше протегналъ косматитъ си крака подъ масата, та стигаха чакъ подъ чорбаджи Минча отсреща му.

Върѝки голѝмиятъ задухъ, още не бѝше излѝзло вѝтѝръ, нито чорбаджи Минчо снемаше шарения си елекъ, нито пъкъ даскала, наметнатото си ожулено палто. И двамата разгърдени. Чорбаджиата, нос-

матъ катъ горила, а даскала сь мраморно здравъ вратъ, до където го е крила каучуквата яка, а нагоре бронзово и обрасло сь млада брада.

— Ти, даскале, защо не си идешъ на вилата — поде чорбаджи Минчо. — Нали си горенецъ? Испита го даде, слава Богу, още на св. Кирила.

— Заплатитъ закъсѝхъ. Нали съмъ пунктоветъ, до мене ще дойде и ще трѝбва да я раздамъ на колегитъ си, па тогава — му отвърна даскала.

— Колеги, кайѝхъ даскале, лафъ бурда калсънъ, какво току прибѝгвашъ прѝко голѝмия байръ и канарата и скачашъ като козле отъ камѝкъ на камѝкъ къмъ Симеонъ? При оная тъкмата ли? — запита дяволито чорбаджи Минчо, като смѝгна знаменателно на грамадния дюканджия, който по липса на дос-

татѝчно мѝсто вь вратата на кръчмата, се бѝше подпрѝлъ диагонално и слушаше разговора имъ.

При спомена на Симеоновската даскалица, Славковъ се малко поизчерви, но все пакъ спокойно отвърна:

— Движа се за здраве, бе чорбаджи. Движение — това значи здраво тѝло, бодър духъ и бистъръ умъ. Застой — значи слабо тѝло, черни мисли и объркана глава — болень човѝкъ.

Движи се ти все нататѝкъ, каза чорбаджи Минчо, като посочи сь глава къмъ Симеонъ, че ще видимъ чия глава ще се обърка; моята като си сѝдя тукъ по турски и си сѝрбамъ кафето, или твоята рошавата! Ха ха х! — се измѝ отъ сърдце чорбаджиата и протегна та потупа даскала по рамото.

Славковъ смутено прибра протегнатитъ си крака и взе да се намѝства, като че ли мѝстото му бѝше неудобно.

— Не се свѝни даскале. Поде наставнически чорбаджиата — Бждни работи сж. Това, и азъ съмъ билъ младъ. И сега ми се подслажда душата като си припомня младинитъ. Азъ пъкъ я обикаляхъ на конь. И то какъвъ конь! Арабски аждеръ! На челото и отпредъ на гърдитъ му туряхъ по една махмудия вѝмсто пиринченитъ копчета на сбруята му! Ехъ, младини! Блаженно врѝме. Цѝлиятъ свѝтъ е твой. Бързо и лесно решавашъ. Много ти е потрѝбвалъ бистъръ умъ! Чужда е старешката мѝдростъ на младежкия огънь. Сѝречката работи се нарежда сь сърдце. Него слушай, не бой се, нѝма да съжевашъ

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

ХЕНЛАНЪ ИСКА АВТОНОМИЯ

на нѣмците отъ Чехословашко

Все остриятъ рѣчи на Хенланъ отъ Берлинъ и Ходжа отъ Прага, че пакъ въ нѣкои политически кръгове отъ Берлинъ и Прага се върва, че много възможно едно чехо-чехословашко разбиращане по малцинствениятъ въпрос.

Голямо значение се отнася и все по-вече и повечек оптимисти въ тия дни следъ пътуването на Хенланъ за Берлинъ. Нѣкои френски вестници, които претендиратъ да бъдатъ добре осведомени по въпроса, смятатъ, че Хенланъ е отпътувалъ за Берлинъ за инструкции, че тамъ въ Берлинъ, се срещналъ съ чехословакия представителъ, съ когото договарялъ на дълго и

широко. Въ сжщитъ среди се говори, че Хенланъ иска да се даде място въ управлението на държава-та на партията му и да се даде автономия на нѣмското малцинство отъ Чехославия. Тия големи претенции на Хенланъ сж накарали Чехословакия представителъ да се оттегли и отговори въ последствие на исканията на Хенланъ.

Отъ тая среща се смята, че ще излязатъ големи работи. Берлинъ мисли, че Чехословакия ще се съгласи да даде автономия на нѣмското малцинство отъ Чехословакия и твърди, че това е елементарното право на нѣмското малцинство.

Ат. Цветковъ

Ненормални времена

Вън „Универсулъ“ отъ т. м. на уводно място пише:

Ценитъ на зърненитъ рани се увеличили при-изително 15 пжти, отко-лю бѣха преди войната. ценитъ на всички други редмети, нуждни на земе-дѣ-ца, се увеличили 40-50 пжти.

Една неоспорима истина. Това положение е безиз-ходно. Всички — отъ земе-дѣлца до най-компетентни-та — това се знае, но таки-

ва сж днесъ обстоятелства-та, щото почти е немисли-мо да се дойде до едно уравновесение въ ценитъ. Затова трябва да се пре-махнатъ митническитъ гра-ници, трѣбва да се сключатъ нови конвенции, трѣб-ва съ общо усилие да се насочи свѣтовния стопан-ски животъ къмъ нормал-ното, което е много трудно днесъ.

Плати си абонамента

ЧЕХОСЛАВИЯ

е съ Франция и Русия

Забележителната речъ на г. Миланъ Ходжа

На 4 т. м., въ Прага, предъ сената и камарата, чехословакия министъръ-председателъ г. Миланъ Ходжа е направилъ следнитъ важни изявления, относно външната полити-ка на страната, които цѣ-лиятъ печатъ ги предава:

„Чехославия — заявилъ г. Ходжа — не ще позволи ни-кому да се мѣси въ вът-решнитъ й работи“, а вѣст-ницитъ подчертаватъ: — „Не министъръ — председателя бѣше, който говори, а са-мата Чехославия. Ние не сме изолирани и нѣма за-що да се страхуваме. Неу-тралността ще бѣде па-губна за насъ, защото тя ще бѣде запазена до като се пѣзи интереса на Гер-мания. Ето защо, ние ще подържаме приятелски от-ношения особено съ Фран-ция и Съвет-ска Русия.“

ПЕЧАТНИЦА

ИЗВОРЪ

изпълнява всѣ
какви печатарски
поръчки

Ул. „Пр. Елисабета“ № 4

Базарджикъ

Чети въкъ „Добр. гласъ“

ТЕХНИЧЕСКО БЮРО

СИМЕОНЪ Д. ЗОГРАФОВЪ

Инж.-Архитектъ — авторизиранъ

Ул. „Еминеску“ 3 в

Планове за всякаквъ видъ постройки, строежи, ръководство, сѣдебни експертизи.

Работа бърза и акуратна

ИСКАТЕ ЛИ

ДА СЕ ОБЛЕЧЕТЕ ИЗЯЩНО

Обръщамъ вниманието на почитаемата кли-ентела и на всички желающи да се носятъ изящ-но, че по случай сезона и

спадането на ценитъ

снабдихъ магазина си

съ отличенъ асортиментъ отъ мъжки платове, които по качество и десенъ отговарятъ на пос-леднитъ модни постижения.

Гарантирана здравина. Всѣки ще намѣри платъ, какъвто желае.

Петъръ Николовъ

ул. „Режеле Каролъ“ № 13

[до ресторанта Алба-Юлия] — Базарджикъ 129 — 4

— Търся да купя въ Базарджикъ една къща на стойностъ до 30—40 хиля-ди лей. Справка редакцията

КЕЛЕПИРЪ

ПРОДАВАМЪ

2 нова и стара, съ 1000 кв.м. мѣсто, находящи се на ул. „Богданъ Во-да“ № 21 — до полицията.

Справка и спо-разумение въ редакцията

за глупоститъ които си на-правилъ!

Чорбаджи Минчо се оживи съ видимо задоволство отъ обрата на разговора се обър-на къмъ кръчмари:

— Я донеси бе, Деве, до-неси ми дзе шиншенца ракия малко зелено за мезеликъ. — Харесвашъ ми ти момче, момичето видѣхъ, красно е. Много хрисимо било, ми ка-за хаджията, хазяйна й.

На Славкова при все че му бѣше приятно да му гово-рятъ за сиемоновската даска-лица, като си даде смѣтка, че този разговоръ може да до-стигне и до нейнитъ уши, по-наже Камилата (кръчмаря) и той слушаше, а пъкъ бѣше малко-цапнатъ въ устата, по-търиначинъ да смѣнятъ те-ма на разговора.

Слушатъ не закъснѣ да се предств. На отсрещния

баиръ, между буйно изкласили-тъ ниви, се зададе конникъ.

— Кой ли иде? — Каза пресилено заинтригуванъ Слав-ковъ. Чорбаджи Минчо се об-върна и той нататкъ и като тури ръка наля очитъ, се за-зира съ голямо внимание.

— Та това е моята ала-ша, Вранчо! — каза той и като сграби калпака си зама-ха съ него на конника.

— Печоо о, я ела насамъ!

Коникътъ, младо момче, се приближаваше. Караше тръсъ, само че много интересенъ. Добичето вървѣше косо — на две пжтеки. Като че ли бѣше неумѣло слепено отъ два ко-ня, предната половина въ е-дно направление, а задницата му въ друго. Дойде до кръч-мата и спрѣ предъ чорбаджи Минча.

А той, като се поизвърна малко и подпрѣ о преградата

на къшката, го заразпитва какъ отива копанята на ца-ревицата и защо си е до-шълъ.

Даскалъ Славковъ въ това време разглеждаше съ голямо внимание алашката. Добре ох-ранено добиче, обаче съ лж-гообразно изкривенъ грѣб-накъ. Каго че ли искаше да си гледа опашката.

— Чорбаджи, на този атъ да не си слагатъ махмудинтъ? — закачи Славковъ Минча.

— Не го гледай, че е кри-во — отвърна сериозно чо-рбаджи Минчо. — Харно до-биче е, ама келевото на кла-денеца го изкриви. — Цѣли 10 години вече обикаля манежа, но пакъ за много прави и млади коне го не давамъ. Пустнахме го на почикаа и мера. Вижъ какъ се е избръс-налъ. Само сърдце и бѣлъ джигеръ е той!

Славковъ прихна да се смѣе.

— Алашката все си е алаша, Какво става отъ него, нали го виждашъ, върви на веревъ.

— Кой, Вранчо ли? — от-върна обидено чорбаджията. — Още много атове прегазва той. Кръвъ има въ него, кръвъ арабска, а не боза!

— Де холанъ, чорбаджи! Че той не може бѣга и колко мѣнъ-

— Тѣй ли? — повиши тонъ чорбаджи Минчо. Много си ербабъ, бе даскале!

Славковъ пакъ повтори — бастъ държа, че не може бѣга колко мѣнъ.

Чорбаджи Минчо съдѣва почти дебелията си цигара и като надигна вежди отсече решително:

— Бася се! — Азъ давамъ едно две годишно искърко биче ако спечелишъ и после

иронично: — ваша милость какво залага?

— За два месеца заплатата си — 90 лева. Днесъ-утре ще я получа — отвърна треперящъ Славковъ и като си хвърли палтото на скамейката, прес-кочи преградата на къшката и се озова при алашката.

— Казвай отъ къде докж-де ще бѣгаме!

— Идете хеа отсрѣща на бозлука! Ще пушате отъ шанца до гората по широкия пжтъ. Добре — каза Слав-ковъ и съ подскачания се спусти къмъ дола. Следъ него се залюлъ косо и мом-чето съ алашката.

— Хемъ Печо, да си оти-ряшъ очитъ! Зеръ както таи Вранчо янъ-янъ, да не, прѣ-зишъ даскала! — довърши чо-рбаджията, като се обърна по-вече къмъ кръчмари, отколько-то къмъ момчето и се засмѣ

Една румънска пиеса на русенската сцена

Голѣмият български седмичник за литература, изкуство, наука и обществени въпроси „Литературен гласъ“ въ брой 384, от 2 т. м. помѣства под горното заглавие, следната преценка от г. Михаилъ Ганчевъ — Русе [България]:

Великото дѣло за културно сближение между балканските народи се развива и крепне. По пътя на културното опознаване и сприятеливане ще могат най-после да се опознаят и обикнат тия народи, които сж живѣли въкове едни до други като съседи, въкове сж дѣлили горчивитѣ превратности на съдбата, но за жалост така малко сж се интересували едни от други.

На 3 II. 1938 г. Русенският об. театър изнесе съ успѣхъ съвременната пиеса „Титаникъ валсъ“ от румънския писател Теодоръ

Мушатеску. Това е, струва ми се, първата пиеса от румънски автор, поставена на русенската сцена. Върваме, че дѣлото на взаимното ни опознаване ще продължи, защото време е най-после да се разбере, че само по тоя начинъ ще бжде затвърденъ мира и ще уредят едни доброволни отношения. Пиесата е по-скоро сатирана съвременна румънски животъ, гдето се ширят повтаряща лицемѣрието и подлостта, пустнали такива дълбоки корени.

Следи да се подчертае хубавата, непринудена и издържана игра на г-жа В. Манафова [Джена]. Въобще, поставянето и изнасянето на тая съ голѣми сценични достойнства пиеса, е цененъ приносъ къмъ румъно-българското културно сближение.

Вестник

— Вестникъ „Добруджански гласъ“ е органъ на българското малцинство от Румъния, и носи здравото съзнание за своето предназначение. Нашата мисия има за знаме всичкитѣ граждански добродетели на румънскитѣ поданици от български произходъ, които не сж чужди на всѣки обективенъ и справедливъ наблюдателъ. Ето защо, ние следваме подетия пътъ съ решителността на дълбоко увѣрени въ една кауза, на която всѣки честенъ

гражданинъ на тази страна трѣбва да погледне съ уважение!

— Напоследъкъ се извършихъ съ разрешението на прокурорския паркетъ, нѣколко обиска въ домоветѣ на видни граждани от Базарджикъ.

Полицейскитѣ органи не сж намѣрили, разбира се, нищо, което би дало поводъ на злосъмнение.

— Редакцията на „Доб-

руджански гласъ“ направи решителни постѣпки предъ съответнитѣ висши органи да разрешатъ разпространението на вестника между нашитѣ братя от Южна Бесарабия.

— По молбата на г. г. Тудоръ Попеску, директоръ на мѣстното Окръжно управление и Ионъ Жерегие Н. В. Пр. румънскитѣ патриархъ е подзирлъ една великолепа икона, изобразяваща „св. Георги“ за троицата от с. Баладжа, нашия окръгъ, която скоро ще бжде издигната.

Срѣдствата ще се събиратъ съ публична подписка.

— Съикването на младежитѣ наборъ 1938 год. започва на 10 т. м. На 15 т. м. всички младежи трѣбва да бждатъ въ частитѣ си.

— Забранява се добитѣка да се натирва на паша въ селскитѣ и градски пасбища до 1 май т. г., съ целъ да се запазятъ пасбищата и да не се претѣква тревата.

— Управата на Българската църква „Св. св. Кирилъ и Методий“ отъ Бу-

курещъ съобщава, че вѣнчалнитѣ обрѣди, извършени въ нея и издаденитѣ свидетелства за брако-сочетание отъ свещенкъ Григоръ Александровъ сж въ пълна редовностъ и хармония съ последнитѣ разпорѣдби на правителството по отношение сключването на бракъ.

— На 5 т. м. девическата прогимназия въ г. Силистра изнесе пиеската „Бисерка“ съ участието на ученикитѣ и ученицѣ отъ двѣтѣ български прогимназии. Пиесата бѣ поставена подъ режисюрството на г-нъ В. Мариновъ и сътрудничеството на цѣлия учи-

телски персоналъ и прогимназия.

Презъ антракта сж игра малка лотария на работени предмети отъ ченичкитѣ подъ ръководството на учителката ржководѣлие Г-жа Малчинова.

Вниманието на публиката се изрази въ масово посещение на пиесата.

— Театралната секция при Б. О. въ гр. Силистра усилено готви подъ ржководството на Г-нъ В. Мариновъ драмата „Две се млади залюбили“ отъ Т. Г. Влайковъ Веселинъ, която ще бжде изнесена на 13 т. м.

Опровержение

Съобщението на г-нъ Коста Григоровъ въ в-къ „Добруджански Гласъ“, че това, което продавамъ, не ми принадлежало напълно — е чиста измислица! Авторътъ му го прави само съ целъ да подбие пѣната на имота ми, които той понастоящемъ държи подъ наемъ, и да забави продажбата му, за което той ще отговаря предъ съда. Имотътъ ми, който обявихъ за продажба, е моя лична събственостъ, наследенъ отъ баща ми, притежавамъ го отъ 30 години и никой не може да има каквито и да сж претенции и за

най-малка частъ отъ собствеността ми.

Съобщавамъ на интересуващитѣ се, че имотътъ ми е свободенъ отъ всѣкакви задлъжнявания, които мога да докажа предъ съда!

Михаилъ Янакевъ

За продажба

2 кѣщи въ единъ дворъ, 540 кв. м. мѣсто, басейнъ, вода, лозе — на ул. „Мини“ № 44.

Справка и споразумение Борисъ Поповъ — 15 | 0

За, чай кафе, пас-
ти, аперативи
ИСКАЙТЕ
КОНЯКЪ

SECRET
Rom Stand

За продажъ въ ботеги, кръчми и всички пър-
вокачествени колониялни и спиртни магазини

130 — 16

Sediul fabricii BUCUR
Str. „Doamna Chişinău“

увѣрено.

Следъ петъ минути и двамата състезатели бѣха отсрещали на Баира. Чорбаджи Минчо се развълнува. Спусна крака отъ канпето, нахлузи емениитѣ и като си намѣсти елека, заслиза по малката стѣлба на кѣшката.

Презъ това време купията бѣше вече започнала. Бѣлата риза на Славкова летѣше като щъркелъ надъ широкитѣ пътѣ, а следъ него Вранчо, вирналь глава, галопираше тромаво подъ непрестаннитѣ шибания на момчето, ту отъ лѣво, ту отъ дѣсно съ поводъ на яря. То махаше отчаяно крака, но разстоянието постоянно рѣстѣше между него и даскала.

Кръчмаря, до сега мълчливъ и неподвиженъ, се събори почти по стѣлбата и се изгъна предъ чорбаджиата.

— Май съ даскалъ! Ще ти глѣтне бичето, чорбаджи!

Състезателитѣ потѣнаха въ дола и следваше да излѣзатъ току предъ тѣхъ.

— Ей тукъ, на ямата ще го прѣгази моя Вранчо — наза задъхано чорбаджи Минчо — изъ урвата на долу и баба знае да бѣга.

Ала ето, че изъ подъ баира изникна рошавата глава на даскала, като развѣта грива на нѣкой ать. Скоро се показа и цѣлиятъ, разкопчаната му риза се бѣше издула, а емениитѣ му едва достѣгаха земята. Той хвърчеше!

Чорбаджи Минчо опули очи, а Камилата се разскача и развика като лудъ:

— Ха Даскале, ха Славковъ, ха Тинко, бре юнакъ, уррааа! Отгиде ти бичето Минчоо!!!

Даскалъ Славковъ пристигна съ цѣли сто крачки преди алашата, префуча покрай изумения чорбаджия, съ громаденъ скокъ се озова на кѣшката на старото си мѣсто.

Девето се прекръсти, а чорбаджиата, като изпусна момчето, за гдето пѣбало ребрата на Вранчо, го изпрати въ кѣщи. После изпотенъ дойде и мълчаливо сѣдна срѣщу задъхания още Славковъ. Следъ като кръстоса крака, зави цигара и я запуши, извади броелицитѣ си и каза съ възхищение:

— Даскале, да ти е халалъ бичето! Ти си билъ караджа. — и после наставнически:

На колко си години — 26?

— Време е да се задомишъ. Ако направишъ и този бабитѣкъ, имашъ и една телица отъ мене.

— Ха, почерпи сега, ти спечели, добъръ си за алдамачъ.

— Деве! — обърна се той къмъ кръчмаря — такъвъ човѣкъ не е за изпусчане отъ наше село! Донеси ока вино и за себе си чана! Даскала плъсна...

W

ВНИМАНИЕ

МАШИНИ... МАШИНИ

Съобщаваме на интересуващитѣ, че доставяме износни цени следнитѣ машини отъ най-продовъ германски фабрики.

1. Плетачни машини „Claes“ и „Nau“ нормални, индустриални и съ прочутия апаратъ „мустеръ — Десенаторъ“, за плакардови изработи.

2. Селски мелници, най-новия усъвършенстванъ типъ „Wetzig“, ефтини, практически и икономични за брашно, малай и ярма. Производство въ часъ 500 кгр. съ 6 — 8 кон. сили, отъ голѣма практичностъ и необходими за селскостопанства.

3. Магани за чистене на памукъ „Загорел“ отъ различни голѣмини.

Оферти и проспекти при поискване въ редакцията на вестника и при генер. представителство.

Bucureşti str. „Titu Maiorescu“ № 1
„Transbalcania“ — Z. Popov

Печатница „ИЗВОР“

„IZVOR“